

Sygn. akt IV U 75/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016r. w S.

odwołania L. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 grudnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie L. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 75/16 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 9 grudnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył L. B. od 1 listopada 2015r. emeryturę, przy czym do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął dotychczasową podstawę wymiaru i uprzednio obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 46,85 %. Organ rentowy wskazał, że podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 46,85% przez kwotę bazową 2 974,69 złotych wynosi 1 393,64 złotych, a podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2015r. wynosi 1 508,51 złotych. Organ rentowy wskazał, że do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił okresy składkowe w ilości 635 miesięcy i po zmianie stażu pracy emerytura ograniczona do 100% podstawy wymiaru wynosi 1 508,51 złotych (decyzja z 9 grudnia 2015r. k.141-142 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne przeliczenie emerytury przy przyjęciu najkorzystniejszego wariantu. Podniósł, że przez cały czas jest aktywny zawodowo i nie rozumie dlaczego mimo stałego odprowadzania składek jego emerytura nie może być podwyższona, a nawet okazała się o kilka groszy niższa od tej otrzymanej za październik 2015r. (odwołanie wraz z załącznikami k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wskazując, że na wniosek ubezpieczonego zaskarżoną decyzją przeliczył przysługującą ubezpieczonemu emeryturę doliczając okresy zatrudnienia od 21 grudnia

2013r. do 31 października 2015r. Przy obliczaniu podstawy wymiaru emerytury przyjęto najkorzystniejszy wariant ,tj. wynagrodzenie z okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych – od 2002r. do 2011r. Wyliczony w oparciu o powyższe wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest najwyższy i wynosi 46,85%. Niski wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wysokości emerytury powoduje, że podstawa wymiaru świadczenia również jest niska, a to w myśl art.86 ust.1 ustawy emerytalnej ma wpływ na wysokość świadczenia, która nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru emerytury (odповідь organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. B. (ur. w dniu (...)) od 1 września 2008r. uprawniony jest do emerytury (decyzja z 24 września 2008r. o przyznaniu emerytury k.54 akt emerytalnych). Po przyznaniu świadczenia ubezpieczony pracował zawodowo, w związku z tym kolejnymi decyzjami organ rentowy przeliczał emeryturę ubezpieczonego poprzez doliczanie stażu pracy, jak również zmianę podstawy wymiaru (decyzje o przeliczeniu emerytury: z 18 października 2010r. k.80 akt emerytalnych, 30 września 2011r. k.104 akt emerytalnych, 15 października 2012r. k.111 akt emerytalnych, 25 października 2012r. k.115 akt emerytalnych, 7 listopada 2012r. k.121 akt emerytalnych, 31 grudnia 2013r. k.127 akt emerytalnych).

W dniu 15 stycznia 2014r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez przeliczenie podstawy wymiaru od nowych zarobków uzyskanych w części po przyznaniu emerytury (wniosek ubezpieczonego z 15 stycznia 2014r. k.129 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku, decyzją z 6 marca 2014r. organ rentowy przeliczył od 1 stycznia 2014r. emeryturę ubezpieczonego, przy czym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjął podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych ,tj. od stycznia 2002r. do grudnia 2011r. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 46,85%, a podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 46,85% przez kwotę bazową ,tj. 2 974,69 złotych wyniosła 1 393,64 złotych. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 51 lat i 1 miesiąc okresów składkowych, co łącznie stanowi 613 miesięcy. Ostatecznie organ rentowy ustalił, że od 1 marca 2014r. (po waloryzacji) emerytura ubezpieczonego wynosi 1 472,58 złotych (decyzja o przeliczeniu emerytury z 6 marca 2014r. wraz z załącznikiem w postaci obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k.134-136 akt emerytalnych).

W dniu 20 listopada 2015r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego poprzez doliczenie okresów składkowych i nieskładkowych przebytych po przyznaniu świadczenia oraz o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia z zarobków uzyskanych po przyznaniu świadczenia (wniosek z 20 listopada 2015r. k.137-138 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z 9 grudnia 2015r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu od 1 listopada 2015r. emeryturę, przy czym do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjął dotychczasową podstawę wymiaru i uprzednio obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 46,85 %. Organ rentowy wskazał, że podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 46,85% przez kwotę bazową 2 974,69 złotych wynosi 1 393,64 złotych, a podstawa wymiaru po waloryzacji od 1 marca 2015r. wynosi 1 508,51 złotych. Nadto organ rentowy wskazał, że do ustalenia wysokości emerytury uwzględnił okresy składkowe w ilości 635 miesięcy i po zmianie stażu pracy emerytura ograniczona do 100% podstawy wymiaru wynosi 1 508,51 złotych (decyzja z 9 grudnia 2015r. k.141-142 akt emerytalnych).

Po wniesieniu przez ubezpieczonego odwołania od powyższej decyzji, w dniu 13 stycznia 2016r. organ rentowy wydał nową decyzję, w której z urzędu ponownie przeliczył emeryturę ubezpieczonego od 1 listopada 2015r. ,tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku z 20 listopada 2015r. W pkt II tej decyzji organ rentowy skorygował zaskarżoną decyzję z 9 grudnia 2015r. w ten sposób, że wskazał, iż wysokość emerytury ograniczono do 100% podstawy wymiaru, która wynosi 1 508,58 złotych, a nie 1 508,51 złotych – jak wskazano w decyzji z 9 grudnia 2015r. (decyzja z 13 stycznia 2016r. i obliczenie wysokości emerytury w systemie Rentier k.143-144 i 146 akt emerytalnych).

Biegła z zakresu księgowości w osobie A. D. w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu ustaliła, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego to wskaźnik obliczony z 10 lat kalendarzowych ,tj. z okresu od stycznia 2002r. do grudnia 2011r. i wynosi on 46,85%. Wskaźnik ten jest korzystniejszy od obliczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, który wynosi 44,06%. Nadto biegła ustaliła, że na dzień zgłoszenia wniosku o przeliczenie emerytury ,tj. 20 listopada 2015r. ubezpieczony przebył okresy składkowe w wymiarze 52 lata i 11 miesięcy, co stanowi łącznie 635 miesięcy. Dalej biegła wskazała, że podstawa wymiaru emerytury ubezpieczonego stanowiąca iloczyn kwoty bazowej ,tj. 2 974,69 złotych i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 46,85% stanowi 1 393,64 złotych, a po waloryzacji od 1 marca 2015r. wynosi 1 508,58 złotych. Wysokość emerytury ubezpieczonego od 1 listopada 2015r. z uwzględnieniem w/w okresów składkowych i zwaloryzowanej podstawy wymiaru wynosi 1 810,58 złotych, ale ograniczona - zgodnie z art.86 ust.1 ustawy emerytalnej do 100% zwaloryzowanej podstawy wymiaru - wynosi 1 508,58 złotych (opinia biegłej księgowej A. D. k.22-26 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie L. B. podlegało oddaleniu.

Przedstawione wyżej ustalenia Sądu pokazują, że organ rentowy przeliczając, na wniosek z 20 listopada 2015r., emeryturę ubezpieczonego od 1 listopada 2015r. prawidłowo ustalił jej wysokość na kwotę 1 508,58 złotych, która odpowiada 100% podstawy wymiaru. Należy wskazać, że do obliczenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął wszystkie przebyte przez ubezpieczonego okresy składkowe w łącznej ilości 635 miesiące oraz najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury obliczony z 10 lat kalendarzowych ,tj. z lat 2002-2011 wynoszący 46,85%. Uwzględniając w/w okresy składkowe i zwaloryzowaną podstawę wymiaru emerytury, która od 1 marca 2015r. wynosi 1 508,58 złotych, kwota emerytury ubezpieczonego na dzień 1 listopada 2015r. stanowi 1 810,58 złotych. Wskazać jednak należy, że zgodnie art.86 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015., poz.748 ze zm.) kwota emerytury wraz ze zwiększeniami, o których mowa w art.56 ust.3 i 4 lub w art.73 ust.3 i 4, nie może przekraczać 100% podstawy wymiaru emerytury. Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy stwierdzić należy, organ rentowy prawidłowo ograniczył wysokość emerytury ubezpieczonego do 100% zwaloryzowanej podstawy wymiaru ,tj. do kwoty 1 508,58 złotych. Prawidłowość wyliczeń organu rentowego potwierdziła przy tym w złożonej opinii biegła z zakresu księgowości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.477¹⁴§1 kpc Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego.